

TED
HUGHES
VARNAS
IS VARNŲ
GIVINIMO
IR GIESMIŲ

Iš anglų kalbos vertė Marius Burokas

R A R A

Vilnius, 2022

DVI LEGENDOS

I

Juodas buvo beakis tas
Juodas liežuvio vidus
Širdis juoda
Juodos kepenys, plaučiai juodi
Šviesos negalį įsiurbti
Juodas kraujas aidžiam tunelyje
Juodų žarnų prikimšta krosnis
Juodi ir raumenys
Plėšiasi į šviesą
Juodi nervai, smegenys juodos
Palaidoti jose vaizdiniai
Juoda ir siela, žagsinti
Didžiu riksmu, kuris kaupias ir negali
Ištart savo saulės.

II

Juoda šlapios ūdros galva, pakelta.
Juoda uola, į mūšą nuvirstanti.
Juoda tulžis kraujo guolyje.

Juodas žemės rutulys į gelmę per colį
Juodumos kiaušinis
Kur pakaičiui orai saulės ir mėnesio

Peri varną, juoda vaivorykštė
Tuštumoje išlinkusi
virš tuštumos

Bet skriejanti

GENEALOGIJA

Pradžioje buvo Klyksmas
Jam gimė Kraujas
Jam gimė Akis
Jai gimė Baimė
Jai gimė Sparnas
Jam gimė Kaulas
Jam gimė Granitas
Jam gimė Žibuoklė
Jai gimė Gitara
Jai gimė Prakaitas
Jam gimė Adomas
Jam gimė Marija
Jai gimė Dievas
Jam gimė Niekas
Jam gimė Niekados
Niekados Niekados Niekados

Gimė Varnas

Klykiantis Kraujo
Kriaukšlių, vikšrų
Visa ko

Virpančios beplunksnės alkūnės pridergtam lizde

APKLAUSA PRIE ĮSČIŲ ANGOS

Kieno šios kaulėtos kojėlės? *Mirties.*

Kieno šis šeriuotas tarsi nusvilintas snukutis? *Mirties.*

Kieno šie vis dar kvėpuojantys plaučiai? *Mirties.*

Kieno šis naudingas raumenų šarvas? *Mirties.*

Kieno šie viduriai nenusakomi? *Mirties.*

Kieno šios abejotinos smegenys? *Mirties.*

O šis drumstas kraujas? *Mirties.*

Šios žemažiūrės akys? *Mirties.*

Šis šelmiškas liežuvėlis? *Mirties.*

Šis vis užplūstantis budrumas? *Mirties.*

Dovanota, pavogta ar iki teismo patikėta?

Patikėta.

Kieno visa ši lietinga, akmenuota žemė? *Mirties.*

Kieno visa ši erdvė? *Mirties.*

Kas už viltį stipriau? *Mirtis.*

Kas už valią stipriau? *Mirtis.*

Stipriau už meilę? *Mirtis.*

Už gyvenimą? *Mirtis.*

Bet kas gi už mirtį stipresnis?

Aišku, kad aš.

Praeiki, Varne.

LAIMIKIS

Nuplaktas lig apšlubimo kojomis
Peršauta smegenų šratu galva
Apakintas akių šūviais
Prismeigtas savo paties šonkauliais
Pasmaugtas prieš paskutinįkart įkvepiant
Savo trachėja
Uždaužytas savos širdies iki apalpimo

Pervertas gyvenimo kiaurai, sapno blyksnio
Savam kraujyje skęsdamas

Traukiamas gelmėn savo žarnų svorio

Vidurius verčiančiu riksmu šaknis išplėšdamas iš
Pamatinio atomo
Prasižiojęs, leisdamas riksmui perskrosti jį tartum aidui

Tėkštą į šiukšliną žemę

Jis sugebėjo išgirsti slopų ir tolimą – „Tai berniukas!“

Ir viskas nugrimzdo į tamsą

VARNAS IR MAMA

Kai Varnas suriko jo motinos ausis
Sugruzdėjo į nuodėgulį.

Kai jis prajuko ji pravirko
Krauju jos krūtys delnai jos kakta visa verkė krauju.

Jis žengė nedrąsiai, žingsnį, dar žingsnį, ir dar –
Kiekvienas amžiams randais išvagojo jos veidą.

Kai jis pratrūko įsiūčiu
Ji krito aukštiekninka ir baisiai sužalota klykė iš siaubo.

Kai Varnas nurimo ji suspaudė jį tarsi knyga
žymeklį, o jis veržės keliauti toliau.

Jis išoko mašinos buksyro lynas
Apsivijo jos kaklą jam teko iššokti.

Jis išoko į lėktuvą bet jos kūnas įstrigo variklyje –
Kilo didelis sąmyšis, skrydį atšaukė.

Jis išoko į raketą kurios trajektorija
Švariai pergrėžė širdį jos o jis lėkė toliau

Raketoje buvo jauku, mažai kas matyti
Bet jis spoksojo pro iliuminatorius į Kūriniją

Matė žvaigždes milijonus mylių aplinkui
Matė ateitį ir matė visatą

Jos vėrėsi vis plačiau ir plačiau
O jis laikėsi miegojo ir pagaliau

Sudužo į mėnulį nubudo ir iššliaužė

Po motinos pasturgaliu.

VARTAI

Stovi saulėkaitoj kūnas.
Standaus pasaulio augmuo.

Pasaulio žemių sienos dalis.
Žemės augalija – genitalijos
Ir bežiedė bambutė
Dygsta jos plyšiuose.
Yra ir žemės gyvių – tarkime, burna.
Visi įsišakniję žemėje, maitinas ja, žemėti,
Tankina sieną.

Bet sienoje žioji vartai –
Juoda durų anga:
Vyzdys akies.

Pro tas duris įžengė Varnas.

Skrajodamas tarp saulių, rado namus šiuos.